

[Ministeren for kulturelle anliggender]

der. Jeg synes også absolut, at et skolebiblioteksudvalg kunne være glimrende at have.

Nu er det bare således, at vi har fået en kommunal styrelseslov i mellemtiden, som siger noget om, hvilke stående udvalg der skal være, og så har man fra regeringens side ikke fundet, at man skal lave en lov, hvori man udtrykkeligt nævner, at det skal være sådan og sådan. Kommunerne har mulighed for at indrette sig anderledes, men jeg håber da i hvert fald, at jeg med disse bemærkninger har tilkendegivet – og det gør jeg selvfølgelig meget gerne skriftligt over for udvalget – at jeg i allerhøjeste grad mener, at det vil være en fornuftig måde at komme videre på at genetablere de udvalg, hvor de har været; de eksisterer dog flere steder. Jeg tror også, at samarbejdsformen vil blive bedre rundt omkring nu, hvor man har klarhed over, hvordan det forvaltningsmæssigt skal køre, og hvordan lovforslaget ender.

Med hensyn til hr. Poulsgaards spørgsmål om bogvalg vil jeg sige, at hvis hr. Poulsgaards tilslutning til forslaget er betinget af, at jeg i dag vil love, at lektørerne skal sætte små mærker på, kommer dette forslag nok til at lide en krank skæbne, så har det ikke mange chancer i hr. Poulsgaards parti. Sådan opfattede jeg nu heller ikke hr. Poulsgaard. Det, der er blevet bevist i de seneste år, bl.a. gennem den såkaldte Thistedssag, er, at det er en lokal afgørelse, hvordan man lægger bogvalgskriterierne. Det er bibliotekarer, der vælger, men det sker under ansvar over for kommunalbestyrelsen og kulturudvalget. Og en anden væsentlig ting er, at når man lægger disse kriterier, må man under alle omstændigheder tage hensyn til, at det sker på baggrund af et krav om lødighed og aktualitet og andre krav, som hr. Poulsgaard udmærket kender fra loven, og altså ikke f.eks. ud fra politiske synspunkter, hvilket hr. Poulsgaards lille sag fra, jeg tror, det var Nibe også ganske klart viste. Det må man ikke, det kan ikke være politiske eller religiøse anskuelser, der gør, at man forkaster eller accepterer en bog, det er alene lødigheds- og aktualitetskravet, der skal opfyldes, og det må de lokale naturligvis tage hensyn til. Men bortset fra det ligger ansvaret i det lokale område, og dér tror jeg ærlig talt det ligger godt.

Med hensyn til bøderne vil jeg gerne sige, at hensigten med, at det nu er nævnt, er, at

man gerne vil bringe den sag på plads. Om-budsmanden har tidligere i nogle skrivelser givet udtryk for, at han ikke syntes, det var heldigt, hvis man opkrævede bøder ud over det, som man kunne kalde omkostningsdækning i forbindelse med hjemkaldelsen.

Dette med omkostningsdækningen kan være meget svært at definere, for hvad skal man indregne? Skal man indregne portoen eller det lille kort eller arbejdslønnen eller hvad? Og derfor føler jeg, at det har været den rimeligste måde at gøre det på at give tilladelsen gennem en lov og så – og det er planen – fastsætte nogle maksimumsgrænser for, hvad man kan opkræve af bøder.

Jeg vil gerne sige til hr. Wilhjelm, at jeg har megen sympati for de synspunkter, hr. Wilhjelm gav udtryk for – det er ikke så tit, jeg har lejlighed til at sige det, men når jeg har det, skal det også siges. Jeg synes, der er megen grund til, at vi under udvalgsbehandlingen drøfter de maksimumsgrænser, for jeg er bestemt ikke interesseret i, at det skal komme til at virke på den måde, at børn af økonomisk lidt dårligere stillede forældre ikke får lov til at låne på bibliotekerne, fordi man eventuelt ikke kan betale bøderne. Det står jeg i hvert fald ikke for, og derfor vil jeg meget gerne under udvalgsbehandlingen drøfte disse maksimumsgrænser, og jeg forestiller mig heller ikke, at de skal ligge på 50 og 100 kr., og hvad der i øvrigt har svirret i dagspressen. Jeg ved ikke, hvad man har gjort rundt omkring, men det lød i hvert fald ikke tillokkende, og det er bestemt ikke dér, maksimumsgrænserne skal ligge, synes jeg.

Til sidst vil jeg takke ordførerne og sige, at nu er der selvfølgelig behov for, at vi under udvalgsarbejdet får nogle beregninger, nogle taleksempler fra forskellige kommuner eller stikprøvekommuner over, hvordan det kommer til at virke, når man overgår til bloktilskud. Og jeg er helt klar til at lave de beregninger, for selvfølgelig må vi vide, hvad vi gør. Vi må vide, om der er en bestemt type kommuner, der kan komme i klemme her, vi må vide, hvordan man straffer og hvordan man lemper rundt omkring. De virkninger må vi have, og det er jeg helt klar til at medvirke til. Jeg forstår også udmærket godt bemærkningerne fra fru Eva Møller om, at man ikke bryder sig om at udstede blankochecks, det ville jeg heller ikke gøre til nogen minister og såmænd heller ikke engang til